

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

N. E. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ.

Διευθυντής

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Παιραιῶς καὶ Γερανίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐν Ἀθήναις ἀποκρίσθαι δρ. N. 8
 " " " " " " 3
 " ταῖς ἐπαρχ. ἀποκρίσθαι " 10
 " " " " " " 6
 " τῶν ἐξωτερ. ἀποκρίσθαι " 15.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ῥωσικοὶ ἔρωτες Ἑμ. Γονζαλὲς, (μετὰ εἰκόνας). — Ἀέων Γαμβέτας. —
 Ποίησις. Παυλίνα ὑπὸ Ἀχιλλέου Παράσχου. — Οἱ Ζουζού. — Ποιήλα. —
 Ἀδύς Αἰνίγματος. — Γνωστοποιήσις.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἀθήναις λεπτά 10.
 " ταῖς ἐπαρχίαις .. " 15.
 " τῶν ἐξωτερικῶν ... " 25.
 Φύλλα προηγούμενα " 50.

Θίλει νὰ σὲς ἴδῃ καὶ μεθ' ὅλον τὸν στρατιωτικὸν τοῦ μανδύαν. (Σελ. 242, στήλ. 2.)

ΡΩΣΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ *

EM. GONZALES

VI.

Ἐξομολογήσεις ρωσίδος πριγκίπισσας

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, ὁ συνταγματάρχης Γουρσλὼφ ἐφάνηε τὴν θύραν.

— Ἡ πριγκίπισσα Μουριάκιν δὲν εἶναι ἐδῶ, κύριοι;

Οἱ νέοι διεβεβαίωσαν αὐτόν, ὅτι δὲν με εἶδον. Ἐγὼ δέ, δι' ὑπερτάτης τιμῆς προσπαθείας, ὤδευσα εὐθὺ πρὸς αὐτόν:

— Ἰδοὺ ἐγώ, συνταγματάρχα!

Οἱ κοῦφοι συκοφάνται ἐμείναν κεραυνόπληκτοι.

Συνέχεια τῆς ἀριθμὸν 22, 23, 24, 25, 26.

— Εἴμεθα λίαν δυστυχεῖς, κυρία, εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς, προσκλίνων ἐδρασίαιως· ἂν ἐλαμβάνομεν τὴν ἐλαχίστην ὑποψίαν...

— Ὅτι οἱ τοῖχοι ἔχουσιν ὤτα, κύριε—διέκοψα μετὰ φωνῆς, ἦν προσεπάθησα νὰ καταστήσω σκυωπτικὴν.

— Θὰ μᾶς συγχωρήσατε, κυρία;...

— Ὅτι ἀστεϊζόμενοι ἐκηλιδῶσατε τὴν ὑπόληψίν μου; Τί ἀπλούστερον, κύριοι; Ἐχστε πολυαριθμούς συνενόγους, καὶ οἱ ἄνδρες δύνανται νὰ προσβάλωσιν ἀτιμωρητὶ γυναῖκα, μὴ ἔχουσαν ἀδελφὸν ἢ σύζυγον.

Ἡσθάνομην τὴν ὀργὴν κοχλάζουσαν ἐν τῷ στήθει μου, καὶ τὰ δάκρυα ξηραίνόμενα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου. Ὡ Μάρφα, εὐτυχὴς Μάρφα, σὺ ἡ κοιμωμένη ἀγνή καὶ ἄσπιλος ὑπὸ τὰ βλέμματα τοῦ φύλακος σου ἀγγέλου, σὺ οὐδέποτε θὰ γνωρίσης τὴν ἀτιμίαν τῶν τοιούτων ὑπονοιών, αἵτινες κατέστησαν τῷ πρόσωπόν μου πελιδνὸν ἐνώπιον τῶν ἄνδρων ἐκείνων. ὦ! σὺ, ἡ κλαίουσα ὅτε μικρὰ τῆς ἀκανθα αἱμάτων τὴν χεῖρά μου, τί θὰ ἔλεγες προσφιλεστάτῃ μου, ἂν ἐβλεπες τὴν Βεράτσκαν σου προσβεβλημένην καὶ κηλιδωμένην;

— Εἶμαι, τῇ ἀληθείᾳ, ἐν πλήρει ἀπελπισίᾳ, εἶπεν ὁ Ρωσβλάν. ...

Ἀνεχαιτίσθη δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς φράσεως μετὰ καταγελάστου σχεδὸν ταραχῆς.

— Τελειώσατε, κύριε, εἶπον μετ' ἀμειλίχτου ἐπιμονῆς. Εἰσθε ἐν πλήρει